

Μαρίνα Λαμπράκη-Πλάκα
Ομότιμη Καθηγήτρια Ιστορίας της Τέχνης
Διευθύντρια της Εθνικής Πινακοθήκης και
Μουσείου Αλεξάνδρου Σούτζου

Γεννήθηκε στο Αρκαλοχώρι Ηρακλείου Κρήτης. Σπούδασε στο Τμήμα Ιστορίας και Αρχαιολογίας του Πανεπιστημίου Αθηνών (1959-1964) και έκανε μεταπτυχιακές σπουδές στην Κλασική Αρχαιολογία με υποτροφία του Ιδρύματος Κρατικών Υποτροφιών (Ι.Κ.Υ.) και με θέμα: «Προσωκρατική Φιλοσοφία και Τέχνη».

Παρακολούθησε μαθήματα Ιστορίας της Τέχνης του Καθηγητή Παντελή Πρεβελάκη στην Ανωτάτη Σχολή Καλών Τεχνών (1965-1968). Κατά τα έτη 1968-1971, και με υποτροφία του Ι.Κ.Υ., πραγματοποίησε μεταπτυχιακές σπουδές Ιστορίας και Κοινωνιολογίας της Τέχνης στο Παρίσι, στο Πανεπιστήμιο της Σορβόνης (Paris I). Το 1973 έλαβε «Κρατικό Διδακτορικό Δίπλωμα» “Doctorat d’ État ès Lettres” με άριστα (Paris I, Σορβόνη), με τίτλο: *Ο Μπουρντέλ και η Ελλάδα*. Το 1975 εξελέγη παμψηφεί Τακτική Καθηγήτρια στην έδρα της Ιστορίας της Τέχνης της Ανωτάτης Σχολής Καλών Τεχνών της Αθήνας. Πρώτη γυναίκα καθηγήτρια στην ιστορία της ΑΣΚΤ. Δίδαξε ως επισκέπτρια καθηγήτρια σε ξένα πανεπιστήμια της Γαλλίας, των ΗΠΑ και στη Φιλοσοφική Σχολή του Πανεπιστημίου Κρήτης στο Ρέθυμνο.

Από το 1992 είναι Διευθύντρια της Εθνικής Πινακοθήκης-Μουσείου Αλεξάνδρου Σούτζου. Στη διάρκεια της θητείας της η Εθνική Πινακοθήκη εκσυγχρονίστηκε, απέκτησε νέα παραρτήματα (Κέρκυρα, Ναύπλιο, Γλυπτοθήκη στο Γουδί και Μουσείο Καπράλου στην Αίγινα), απέκτησε 3.000 νέα έργα, μεταξύ των οποίων δυο πίνακες του Θεοτοκόπουλου (El Greco), διοργάνωσε σημαντικές εκθέσεις ξένων και Ελλήνων καλλιτεχνών και γνώρισε μεγάλη ανταπόκριση στο κοινό με π. 5.000.000 επισκέπτες. Όλες αυτές οι δράσεις καλύφθηκαν κατά ποσοστό 60-100% από χορηγίες.

Ύστερα από πολυετείς προσπάθειες, εκπονήθηκε μελέτη επέκτασης του κτιριακού συγκροτήματος της ΕΠΜΑΣ, που υπερδιπλασιάζει τους χώρους της προσθέτοντας 11040 μ² και εκσυγχρονίζει μουσειολογικά και αισθητικά τη λειτουργία και τη μορφή της. Το έργο, που χρηματοδοτείται από το ΕΣΠΑ και από δωρεά του Ιδρύματος Νιάρχος, βρίσκεται σε προχωρημένο στάδιο υλοποίησης και προβλέπεται να ολοκληρωθεί στο τέλος του 2016.

Έχει τιμηθεί μεταξύ άλλων, με το Βραβείο Καζαντζάκη του Δήμου Ηρακλείου Κρήτης (1985), με το Α΄ Κρατικό Βραβείο Μελέτης-Δοκιμίου για το βιβλίο *Περί Ζωγραφικής-Αλμπέρτι και Λεονάρντο* (1988), και με πολλά παράσημα και διακρίσεις: Ιππότης και Ταξιάρχης Γραμμάτων και Τεχνών της Γαλλικής Δημοκρατίας (1997 και 2005), Παράσημο του Αλφόνσου του Σοφού του Υπουργείου Πολιτισμού της Ισπανίας (2000), Χρυσός Σταυρός του Τάγματος της Τιμής από τον Πρόεδρο της Ελληνικής Δημοκρατίας (2004), Βραβείο ΤΕΙ Κρήτης (2005), Βραβείο International Lions (2006), Βραβείο XENIA (2006), Ιππότης και Ταξιάρχης Γραμμάτων και Τεχνών της Ιταλικής Δημοκρατίας (1994 και 2007), Βραβείο «Αριάδνη» από την Παγκρητική Ένωση Αμερικής (2009), Ιππότης της Λεγεώνας της Τιμής της Γαλλικής Δημοκρατίας (2011).

Έχει δημοσιεύσει 19 βιβλία και περισσότερες από διακόσιες μελέτες και άρθρα σε επιστημονικά περιοδικά και εφημερίδες και έχει συγγράψει περισσότερα από εκατό εισαγωγικά κείμενα σε καταλόγους εκθέσεων.

Έχει συμμετάσχει σε πολλά επιστημονικά συνέδρια στην Ελλάδα και στο εξωτερικό.